

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 16 maart 2006 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksma-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), E. van Elk (PU), J. Faber-Sloothier (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), E. van de Belt (ONS), P. Blauw (VVD), W.R. Bouma (CDA), F. Boundati (PvdA/GroenLinks), A.W. van Daalen (VVD), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (PU), L.G.M. Hermus (CDA), H.R. Kalk (CDA), H.A.J.G. Kreeft (ONS), L.H.M. Lammers (ONS), A.H.T. van Meijel (CDA), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), A.J. Poppe (ChristenUnie/SGP), W.J. Schutte (CDA), J. Simonse (ChristenUnie/SGP), H.H. Suelmann (CDA), H. Torenbeek (CDA), T. Tuinenga (PU), G.J. Veldkamp (ChristenUnie/SGP), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP) en F. Zeilstra (PvdA/GroenLinks)

Voorzitter: de heer W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
 Demissionair wethouders: mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA), de heren J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (PU)
 Griffier: de heer J.M. Even
 Gemeentesecretaris: de heer H. van Boven
 Afwezig: de heer K.M. Maliepaard (PU), demissionair wethouder

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en heet u allen hartelijk welkom bij deze eerste vergadering van de raad in de nieuwe samenstelling met een wat uitgedund college, maar numeriek zijn ze toch aanwezig. Welkom ook voor allen, vrienden, familie, bekenden die op de tribune zitten, in deze nieuwe fase in het leven van uw man, vrouw, vader, zoon, dochter, alle bandbreedtes zijn er, om dat mee te maken. Het is goed dat u dat doet, want een gemeenschappelijk begin geeft meer begrip voor de dingen die tijdens de rit gebeuren en zo kun je het herkennen. Geniet u van het moment. Bovendien is het nu allemaal leuk, we zijn nu nog allemaal aardig tegen elkaar. Dit is een moment dat je moet knuffelen en waarvan je moet genieten. Kortom, welkom allemaal en ook de raadsleden.

II. Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering

Niet van toepassing.

IV. Agendapunten

1. Installatie van de nieuwe raadsleden

De **voorzitter**: Dames en heren, als ik zeg raadsleden, heb ik vijftien "oude" raadsleden die gisteren ook hier zaten bij het afscheid van de raadsperiode 2002-2006. Dat betekent dat we veertien nieuwe raadsleden hebben. We beginnen met twee meer dan we gisteren zijn geëindigd, omdat we de grens van 45.000 inwoners zijn gepasseerd. Dat betekent dat je dan 29 raadsleden mag hebben. Vandaag is het bewijs dat dit is gelukt. Fijn dat u er allemaal bent.

De raadsperiode 2006-2010. Als je dat zegt, klinkt 2010 ontzettend ver weg.

Ik kan u verzekeren dat zitten in de gemeenteraad, elkaar eens per maand zien en tussendoor met commissies en dergelijke, het gaat ontzettend snel.

U bent al snel op het moment dat we weer van deze raad afscheid moeten nemen en weer terugkijken. Wat in de tussentijd allemaal gebeurt, dat weten we uiteraard niet, maar dat zal best boeiend zijn.

U hebt het vertrouwen van de gemeente, van de inwoners, gekregen om richting te geven aan deze gemeente. Waar gaan we naartoe? De wat-vraag. Waar het nu de komende tijd om gaat, waarvoor u bent gekozen, zeker de eerste weken van deze tijd, is de hoe-vraag. Hoe gaan we dat doen en met wie? En waarover gaat het dan, waarop vinden we elkaar, wat vinden we belangrijk en hoe houden we elkaar daaraan vast? Ik zeg dat waardevrij, dus zonder kritiek, wij zijn gewend als overheid in de openbaarheid te werken. Sommige dingen moet je echter niet helemaal in de openbaarheid doen. Dat is de periode die nu aanbreekt. We beginnen vandaag in de openbaarheid. Er zal vast wel iets worden gezegd over wat we met de uitslag van vorige week gaan doen, maar daarna gaat het een beetje in stilte. Als je echt afspraken met elkaar wilt maken, doe je dat niet midden op de Deel.

U gaat keuzen maken in een bepaalde context. Dat is er een van een rijdende trein of van de mammoettanker. Bekende clichés voor mensen die ergens nieuw aan beginnen, waarvan je het enthousiasme een beetje moet temperen. U dacht dat u daaraan veel sturing zou kunnen geven. Niets ervan, u zit in een rijdende trein, u zit in die mammoettanker. Om die van zijn koers te laten afwijken, moet u van goede huize komen. Het lukt allemaal wel, maar een klein beetje het roer verdraaien en dan zie je pas na lange termijn dat die mammoettanker een andere koers vaart. Op het moment dat je aan het roer draait, zijn die bewegingen nooit zo groot. Laat dat een zegen en troost voor u zijn, op het moment dat u draait, ziet u de verschillen niet, maar als u dan terugkijkt, ziet u wel dat er een andere koers is. Dat is het aardige van het zijn van raadslid.

Er ligt ook al ontzettend veel vast. Ik ga u motiveren voor uw nieuwe baan en relativeren. Er ligt heel veel feitelijk vast in meerjarenverplichtingen, rechtspositionele zaken en wat betreft de vrije ruimte, het geld ligt al voor een heel groot deel vast. Valt er dan nog wel wat te kiezen? Natuurlijk valt er ontzettend veel te kiezen. Kijk naar uw eigen verkiezingsprogramma's, kijk naar die van anderen. Als u die naast elkaar legt, ziet u overeenkomsten en grote verschillen. Dat is het aardige van wat we hier in de gemeenteraad doen. U bent gelukkig allemaal zo groots/zo klein dat u niet alleen de meerderheid hebt en dat vind ik een ontzettend prettig gevoel. Als één partij de meerderheid had, kon die zijn wil opleggen aan de rest. Het aardige van democratie is dat je een hoop kunt willen, maar dat je altijd anderen nodig hebt, die misschien iets anders willen, om een meerderheid te krijgen om beslissingen te kunnen nemen. Ik denk dat dit heel bijzonder is. Als u naar uw verkiezingsprogramma's kijkt, zult u zien waar de overeenkomsten zitten en waar de verschillen kunnen zitten. Uit de overeenkomsten komen we wel. Als u naar de raadsbesluiten van de afgelopen jaren kijkt, zijn er heel veel zaken die unaniem door de raad zijn besloten. Dat zijn echt zaken waar op landelijk niveau de partijen nog wel eens fors van mening kunnen verschillen. Dat is losgelaten en op lokaal niveau denken we daarover redelijk hetzelfde.

Er zijn echter ook onderwerpen waarover u redelijk van elkaar verschilt. Sommigen vinden dat het misschien onredelijk van elkaar verschilt. Dat is een waardeoordeel en dat wordt ik niet geacht te hebben. Daarmee zult u de komende tijd aan de gang moeten. Dat zal uitmaken hoe u elkaar weet te vinden.

Er is nog een andere beperking. Al uw besluiten en beslissingen zijn ingebed in de beginselen van behoorlijk bestuur, in wetten en regels. Thorbecke kon het al aardig zeggen: tussen droom en daad staan wetten en praktische bezwaren. Laat uw verkiezingsprogramma uw droom zijn en uw daad het resultaat dat er na besluitvorming uitkomt. Daar tussenin staan wetten en praktische bezwaren.

Wat bedoel ik daarmee? Dat er veel zaken zijn, waarmee we rekening moeten houden. Als je niet een beetje een juridische achtergrond weet en niet weet hoe het systeem werkt, kom je als je net raadslid bent veel dingen tegen. Dan denk je, mijn hemel, daarmee moet ik allemaal rekening houden. U legt zo een eed of belofte af. Dan belooft u dat u rekening zult houden met die wetten en regels.

Dat is niet voor niets, want die zijn uiteindelijk de basis van de rechtsstaat. Regels, rechtsregels gelden voor iedereen.

Daaraan moet iedereen zich houden en ze geven bescherming en zekerheid. Het strafrecht als voorbeeld, er zijn wel eens mensen die vinden dat voor sommige misdrijven zwaardere straffen moeten gelden, voor terroristische zaken, daarover hebben we een heel principiële discussie gehad. Het principe van de rechtsstaat is dat je de straffen en rechtsregels die voor je eigen inwoners gelden ook voor anderen toepast en dat dit het recht is dat ons allen bindt. Ook al zou u ze willen afschaffen, die koers radicaal wijzigen, soms kan het niet omdat het in strijd is met wet en regelgeving, met het algemeen belang. Dan komt de gekke taak van de burgemeester aan de orde. De burgemeester is een oud overblijfsel uit tijden dat de burgemeester ook een soort rijksverantwoordelijkheid had. Dan heeft de burgemeester de bevoegdheid om raadsbesluiten ter vernietiging bij de Kroon voor te dragen. U beslist iets en uw burgemeester zegt dat kan niet, want u bent in strijd met de wet of het algemeen belang en ik draag dat ter vernietiging voor. De ervaring leert dat een burgemeester dat niet te vaak moet doen, want het bevordert de goede samenwerking tussen burgemeester en raad niet, maar het is wel een gekke bevoegdheid en soms moet je bevoegdheden hebben om hiervan geen gebruik te hoeven maken. Het geeft aan dat je in een balans zit met elkaar, een systeem dat je in evenwicht moet houden en waarvoor veel spelers nodig zijn. Het lijkt ondemocratisch, als een burgemeester zoiets zou doen, maar in feite is het dat niet. Ik heb er in de 27 jaar dat ik burgemeester ben nog nooit gebruik van hoeven maken. Het valt dus ook wel mee.

Het beginsel erachter is dat burgers ook tegen een willekeurig opererende overheid moeten kunnen worden beschermd, tegen een overheid die zich niet aan de wet houdt. Dat geldt niet alleen voor de wethouders die we over een paar weken kiezen, maar het geldt ook voor alle raadsleden. Wat dat betreft bent u net zo goed wethouder.

Burgers moeten weten dat bij al die besluiten uw eigenbelang niet speelt, dat u geen zaken besluit, waarvan u zelf voordeel hebt. Als er zaken spelen, waarbij u zelf bent betrokken, dan verwachten wij, de wet schrijft het ook voor, dat u zich van stemming onthoudt. Dat is ook de reden dat wij u hebben gevraagd bij de stukken die u moest overleggen om uw nevenfuncties op te geven, waarbij u belangen hebt. Die zijn openbaar, want iedereen moet weten waar uw belangen liggen om te kunnen toetsen of u bij uw besluitvorming in de raad geen vermenging laat plaatsvinden. Ga daarmee niet terughoudend om. Zeg niet, wat hebben ze daarmee te maken. Wees daarin open en transparant. Dat is altijd beter dan een keus maken die je naderhand moet uitleggen.

Daarom moet u ook integer zijn. Geen besluiten nemen, geen invloed aanwenden, waarvoor u wordt beloofd. Dat geldt ook voor het voortraject. U hebt ook niets van tevoren beloofd om aan stemmen te komen, iets te doen om raadslid te worden. Dat zijn de elementen uit de eed en belofte die u gaat afleggen. Het is dus geen formaliteit. Dat wordt steeds belangrijker. Ook de ambtenaren gaan we de eed of belofte afleggen om te bepalen dat ze uit hoofde van hun werk voor de publieke zaak dingen weten, kennis van verantwoordelijkheden hebben voor zaken waarmee ze zorgvuldig moeten omgaan. Ook aan hun handelen moet integriteit ten grondslag liggen.

Oud-minister Dales kon het zo aardig zeggen: een beetje integer bestaat niet. En waar ligt de grens? Wat kan nog net wel en wat mag net niet meer? Je kunt veel voorbeelden aandragen, maar de een zal zeggen dat het net kan en de ander vindt dat het net niet meer kan. Een werkwijze van de achterkant van het gelijk kennen we allemaal. Waar je gemakkelijk begint met heldere keuzen. De heer Van Dam was er heel goed in om de moeilijkheidsgraad iedere keer een slag op te draaien. Dan zag je naarmate het kritischer werd dat mensen afhaakten. Nee, ik vind dat dit niet kan. Anderen gingen gewoon door. Als je de grens probeert op te zoeken van integriteit, wat is integer en wat niet meer, dat is niet met een schaarje te knippen. Dat is niet eenduidig te formuleren.

Wat bedoel ik daarmee? Als het over integriteit gaat, dat je de grens niet moet willen opzoeken. Voor u is het misschien een goede keus, maar voor de mensen die naar u kijken, die u beoordelen in uw werk, is het misschien net de verkeerde keus. We moeten ons zelf niet in de positie brengen dat we de schijn oproepen dat we dergelijke verkeerde keuzen maken. Het Sociaal Cultureel Planbureau heeft net een onderzoek gedaan en daar kwam uit dat 50% of minder van de inwoners vertrouwen heeft in de overheid.

Dat is duvels weinig. We kunnen zeggen dat het Den Haag zal zijn, nee, dat zijn we echt allemaal.

Dat is niet alleen het college van B&W, dat zijn ook gemeenteraden, ambtenaren, het is het hele systeem dat we met elkaar vormen. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we een manier van werken vinden die eraan bijdraagt dat we dat vertrouwen van de burger terugwinnen. Dus door niet die grens op te zoeken, waar het nog net wel of misschien net niet kan. Blijf daar verre van. Het kan best zijn dat u zichzelf dan een keer tekort doet, maar je kunt beter jezelf tekort doen dan het verwijt te krijgen dat je voor jezelf bezig bent.

Dames en heren, u hebt van 20.306 inwoners het vertrouwen gekregen. Dat is een opdracht waarop u trots kunt zijn. Het betekent ook dat u van 12.500 kiezers die opdracht niet hebt gekregen. Als je die getallen naast elkaar zet, is dat veel. Als je die 12.500 kiezers bekijkt, stel dat die wel zouden hebben gestemd, daarbij kunt u allemaal uw gedachten hebben. Het betekent dat als je de meerderheid hebt, met die 20.000 stemmen, ruim 10.000 inwoners achter je hebt, betekent dat niet dat je echt de meerderheid hebt. Zo werkt de democratie wel en we zeggen wel dat we de meerderheid hebben, maar het opkomstpercentage van Noordoostpolder loopt terug. Dat vind ik heel zorgelijk. Het is aan u en ons allemaal in dit huis eraan te werken dat we het vertrouwen van de kiezers terugwinnen door het goede te doen en dat goed te doen. Wat het goede is, maakt u deze weken met elkaar uit in collegeprogramma's, maar u moet het wel samen met het college en de organisatie doen, klaar staan voor onze inwoners.

Een eerste uiting van die goede voornemens is het afleggen van de eed en belofte, in het openbaar waar iedereen bij mag en moet zijn, omdat iedereen mag zien wat u zegt en u eraan moet kunnen houden. Daarom zegt u in het openbaar luid en duidelijk, daar sta ik voor, daar ga ik voor. En iedereen mag u daarop aanspreken, als ze er anders over denken. De Gemeentewet regelt dat zo in artikel 14. Ik zal hem zo voorlezen en dan zal ik vragen hoe u op die verklaring, die belofte reageert: "Alvorens hun functie te kunnen uitoefenen, leggen de leden van de raad in de vergadering in handen van de voorzitter de volgende eed, verklaring en belofte af.

Ik zweer of verklaar dat ik om tot lid van de raad te worden benoemd rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer of verklaar en beloof dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer of beloof dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen."

Degene die de belofte afleggen, zeggen "Dat verklaar en beloof ik." Degenen die dat zweren, zeggen "Zo waarlijk helpe mij God almachtig" met de rechterhand twee vingers omhoog.

Dames en heren, ik verzoek u te gaan staan en dan ga ik de rij af.

Ik begin met de mensen die de belofte gaan afleggen. Ik lees nog één keer de tekst voor:

"Ik zweer of verklaar dat ik om tot lid van de raad te worden benoemd rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer of verklaar en beloof dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer of beloof dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen."

De heer **Tuinenga**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Van der Est**: Dat verklaar en beloof ik.

Mevrouw **Faber**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Nijdam**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Boundati**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Zeilstra**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Bakker**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Van Daalen**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Blauw**: Dat verklaar en beloof ik.

Mevrouw **Geluk**: Dat verklaar en beloof ik.

Mevrouw **Binksma**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Lammers**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Van de Belt**: Dat verklaar en beloof ik.

De heer **Kreeft**: Dat verklaar en beloof ik.

De **voorzitter**: Nu degenen die de eed afleggen.

De heer **Schutte**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Torenbeek**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Suelmann**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

Mevrouw **Droog**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Van Meijel**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Bouma**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Kalk**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Hermus**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Haagsma**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

Mevrouw **Van Elk**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Wassink**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Voorberg**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Poppe**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Veldkamp**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer **Simonse**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De **voorzitter**: Ik verklaar u als geïnstalleerd als lid van de raad van de gemeente Noordoostpolder. Hartelijk gefeliciteerd. Neemt u plaats.

Ik heb gemerkt dat er raadsleden zijn die notulen scherp lezen. Ik leg de notulen van vier jaar uit. Wat we toen hebben gedaan en nu niet. Toen heeft ook het college nog de eed of belofte afgelegd. Dat hebben we nu niet gedaan, want het college is demissionair. Voor hen geldt nog de belofte of eed die ze hebben afgelegd uit de afgelopen periode. Het nieuwe college zal ook de eed of belofte afleggen. De heer Van Meijel heeft ervoor gekozen zijn plek als gekozen raadslid in te nemen. De toekomst zal leren of dat zo blijft. De installatie is geschied. We hebben afgesproken in het overleg met de lijsttrekkers dat wij, wetend dat een nieuwe politieke werkelijkheid is ontstaan, kort de gelegenheid geven daarop te reageren.

De heer **Schutte**: Mijnheer de Voorzitter. Gisteren bij het afscheid memoreerde een van de scheidende raadsleden dat hij vier jaar in de raad heeft gezeten en pas op het allerlaatste moment een kans zag achter dit kathedertje te gaan staan. Ik denk, ik ga er gelijk het eerste uurtje achter staan.

Deze raad kan zeggen dat hij aan het voorjaar staat van een nieuwe raadsperiode. Toen ik hier gisteren kwam, was mijn hart zeer verblijd dat wij een van onze pronkjuwelen midden in de zaal hebben staan. Ik weet niet wie het heeft georganiseerd, maar ik vind het een goed idee dat zo te doen. Prachtig, die mooie tulpen.

De verkiezingen zijn achter de rug. Twee maanden en voor sommigen nog veel langer uit je normale doen. De opkomst was niet best, ruim 61% en de verkiezingsuitslag was voor sommigen verrassend. De partijen beloofden veel in de programma's, te weinig werd stil gestaan bij het vele dat wel goed is gegaan. Teveel werd gesproken over hetgeen mis is gegaan of niet goed is gerealiseerd.

Het CDA en dat merkten we pas 's avonds laat op de verkiezingsavond, is landelijk sterk teruggevallen. Ik vind dat niet terecht. De boodschap wordt verkeerd uitgelegd of komt niet over, communicatie! Ik denk dat dit een van de statements moet zijn, waarvoor de nieuwe raad moet staan. De boodschap kan zo goed zijn, als hij is, als je hem niet goed uitlegt of communiceert, blijft er niets van over. Gelukkig handhaafde het CDA zich in onze gemeente.

Wat mij de laatste jaren opvalt, ik vind dat we daaraan iets moeten doen, ons land wordt een land van klagers. Niets is nog goed, iedereen reageert op voorhand negatief. We moeten meer oog hebben voor de echte zwakken en kwetsbaren in de samenleving, maar doordat iedereen snel klaagt, krijgen de mensen die het echt nodig hebben geen steun of onvoldoende aandacht. Ik denk dat het voor onze raad een uitdaging is daaraan iets te doen.

Wat verwacht het CDA van de komende vier jaar? Wat kunnen onze inwoners van het CDA verwachten? Volledige inzet van de fractie, dat is gemakkelijk gezegd. En natuurlijk ook, eventueel wethouders. Om te komen tot een vitale, betrokken en sterke samenleving. Wij moeten meer inzetten op politieke betrokkenheid van de burgers. Het schort aan de communicatie. Dan krijg je dat veel burgers klagen dat bestuurders niet zouden luisteren en geen gevoel bij de samenleving hebben. Daaraan moeten we iets doen.

Heel belangrijk is dat wij de werkgelegenheid moeten ontwikkelen. Meer industriemogelijkheden, een goede ontsluiting van ons gebied, we hebben asfalt genoeg, maar er kan nog best wat bij en zeker als het gaat over breder of in het geval van een brug hoger. Een snelle ontwikkeling van Emmelhage en Emmeloord-Centrum hoort daarbij. De kiezer mag ons afrekenen op echt resultaat. Nu onderaan op de Flevolandse economische barometer, dat moet beter kunnen.

Dan lees je vanmorgen in de Stentor, een onderzoek van Wim Dekker: de krimp slaat over vijf jaar al toe en om te beginnen buiten de Randstad. Hij bedoelt daarmee dat de groei van alles wat Nederland laat bloeien, zal afnemen. De bevolkingsgroei zal afnemen. Vandaag was op het nieuws dat het langer zal duren, maar Dekker zegt dat de krimp over vijf jaar toeslaat. De beroepsbevolking zal fors afnemen, meer vergrijzing, einde aan files en werkloosheid. Waarom dan die A50 maken?

Dan kun je je afvragen of dit een goed of slecht bericht is. Wij moeten in ieder geval snel doorwerken met al onze eigen plannen. Anders lopen we straks in sociaal en economisch opzicht achter in het peloton.

Een belangrijk punt als het gaat over het sociale in onze maatschappij, de Wmo staat voor de deur en u mag weten dat ik me amper voor de geest kan halen, wat dit allemaal gaat betekenen. Ik heb er veel over gehoord. We zullen daaraan de komende jaren gaan werken. We beginnen er in 2007 mee. Nu zijn we hiermee volop in voorbereiding. Er zal veel veranderen, maar we zullen een systeem moeten maken dat past bij de maat van onze gemeente en dat vooral past bij de menselijke maat.

Hoe zien wij de nieuwe raad functioneren? Werken met het duale stelsel moet worden verbeterd. Dat is gisteren ook gezegd bij het afscheid van de oude raad. In de raad moet meer op hoofdlijnen worden gediscussieerd en niet over allerlei details. Wij moeten ons steeds afvragen wat de grote vraagstukken voor onze gemeente zijn. Waar willen we naartoe en waar liggen onze kansen?

U zult van mij verwachten dat ik iets over de collegevorming zeg. Dat doe ik niet. Het enige is dat we hiermee volop bezig zijn. De informateur is daarmee van de week druk doende geweest. Hij heeft de gesprekken gevoerd en morgen zal hij ons verslag doen en zal een keuze worden gemaakt met welke partijen een poging wordt gedaan om een college te vormen. Vanaf morgen kan de echte formatie dus plaatsvinden.

Een van de belangrijkste voorwaarden van het CDA is dat er in ieder geval een collegiaal college komt met een goede werksfeer, dat er een goede samenwerking komt met de raad en dat een degelijk collegeprogramma wordt opgesteld dat op de toekomst is gericht.

Het CDA heeft er zin in en gaat ervoor. Wij zullen onze uiterste best doen het vertrouwen van de kiezers waar te maken.

Ik wens ons allen een goede en vruchtbare samenwerking binnen deze raad en vooral een goede werksfeer met een juiste politieke instelling.

De heer **Van der Est**: Dag mijnheer de voorzitter, dag raad, dag andere aanwezigen. De kiezers hebben vorige week dinsdag opnieuw voor een grote politieke aardverschuiving gezorgd. Als we het landelijk bekijken, zijn de PvdA en de SP gegroeid, maar ook de ChristenUnie en is GroenLinks gelijk gebleven. Onze analyse daarvan is in het algemeen, de Nederlandse bevolking wil vooral houden wat het heeft. De Nederlanders verlangen geen ingrijpende hervormingen, maar bescherming van hun bestaanswijze. Zij willen niet meer economische dynamiek, maar beschutting tegen een razende wereld. Niet alleen eigen verantwoordelijkheid maar een zorgzame staat en behoud van verworven rechten. De Nederlanders willen graag de sociale voorzieningen houden, waarvoor ze in het verleden zo hard hebben gevochten. De vraag is echter, of een ontspannen prestatie maatschappij, die de kiezer zo koestert, kan worden behouden. Is juist behoudzucht niet de ondermijning van onze welvaart, waarover we zo innig tevreden zijn?

Voor ons staan drie begrippen centraal, vrijheid, saamhorigheid en solidariteit. We moeten het vertrouwen van de mensen terugwinnen. Dat is een grote opdracht. Zij moeten immers zorgen voor menselijke waardigheid. Zij moeten vorm geven aan saamhorigheid en aan solidariteit. Daarom verdienen ze steun en waardering. De mensen moeten kansen en middelen krijgen om van hun vrijheid iets te maken. Ieder mens heeft toch recht op een fatsoenlijk bestaan, of niet soms?

Als we nu eens cultuur van weggijken, van angst prediken, van doemdenken achter ons laten, kan optimisme worden omgezet in geestdrift, daadkracht, ambitie en inventiviteit.

Ik kom bij de realiteit van Noordoostpolder. In de verkiezingsstrijd in onze gemeente heeft de besluitvorming rondom Emmeloord-Centrum dit keer een heel belangrijke rol gespeeld, waar vier jaar geleden het ziekenhuis het onderwerp was. Gelet op de uitslag van de verkiezingen zijn de partijen die steun hebben gegeven aan het collegevoorstel daarin in redelijke mate gesteund door de kiezer. De PU heeft weliswaar vier zetels verloren, maar dat is een beeld dat gelijk is aan de landelijke tendens. Indien de kiezer het volstrekt oneens was geweest met de besluiten over Emmeloord-Centrum, hadden CDA en PvdA/GroenLinks eveneens fors verlies geleden en had D66 nog in de raad gezeten.

Het tegendeel is echter het geval. CDA is gelijk gebleven, de PvdA/GroenLinks heeft gewonnen en de nuance van D66 is verdwenen.

Na deze globale analyse wil onze fractie een aantal criteria aangeven die zij uitermate belangrijk vindt in de gewenste collegevorming van 2006-2010. Wij willen in een college samenwerken met partijen, waarmee we onze inhoudelijke beleidsprioriteiten het best kunnen realiseren. Wij willen in een college samenwerken met partijen die loyaal en voortvarend grote projecten als Emmeloord-Centrum, Corridor en Emmelhage willen uitvoeren. Wij willen in een college samenwerken met partijen die uitspraken doen die ze kunnen waarmaken. Staan voor wat je zegt en doen wat je zegt, dat is voor de PvdA/GroenLinks een heel belangrijk criterium. Wij willen samenwerken in een college met partijen die gaan voor duurzame groei en ontwikkeling van Emmeloord, de dorpen en het buitengebied. Wij willen in een college samenwerken met partijen die de democratisch genomen besluiten in de periode 2002-2006 niet willen terugdraaien, maar juist verder kwalitatief willen versterken en ontwikkelen. Ik noem als voorbeeld het bestemmingsplan buitengebied. Wij willen in een college samenwerken met partijen die ieder mens een fatsoenlijk bestaan gunnen, die mensen kansen en ontplooiingsmogelijkheden willen bieden, kortom, die een menswaardig, sociaal beleid willen voeren. Wij willen in een college samenwerken met partijen die pro-actief en preventief maatschappelijke knelpunten willen aanpakken, zoals verslavingszorg, jeugdzorg, onderwijsachterstanden en maatschappelijke ondersteuning, maar die ook niet schromen bij misstanden direct krachtadig in te grijpen.

Het college dat voor de raadsperiode 2006-2010 wordt gevormd, zal eensgezindheid moeten uitstralen en als collectief moeten handelen. Zij zullen elkaar moeten stimuleren tot kwalitatief goede oplossingen. Daadkracht moet het tonen over het voorgestane beleid, helder en toegankelijk moeten communiceren met de bevolking en voor ons heel belangrijk, het nieuwe college moet net zoals het vorige de inwoners van Noordoostpolder zien als medestanders en niet als tegenstanders. Onze fractie weet zeker dat Noordoostpolder nog zoveel beter kan.

De heer **Wassink**: Mijnheer de Voorzitter, raadsleden, aanwezigen. Het is met genoegen dat ik namens een vijfhoekpige ChristenUnie/SGP het woord tot u mag richten. Twee woorden komen dan bij mij boven, wanneer het gaat over de afloop van de verkiezingen: dankbaarheid en verantwoordelijkheid. Dankbaarheid jegens God van wie wij in de afgelopen raadsperiode en bij de verkiezingen zoveel hebben ontvangen. Dankbaarheid ten opzichte van de kiezers die hun steun, aanmoediging en uiteindelijk ook hun stem hebben gegeven. Dankbaarheid jegens ons campagneteam dat ongelooflijk veel werk heeft verricht.

Het tweede, verantwoordelijkheid. Elke verkiezingsuitslag legt een grote verantwoordelijkheid neer bij elke fractie. Er wordt veel van ons allen verwacht. En er wordt op ons gelet. Wat heb je gezegd als kandidaat, wat ga je nu doen als raadslid?

Het besturen van een gemeente gaat over veel meer zaken dan alleen een centrum. Daarover heeft democratische besluitvorming plaatsgevonden en dat hebben we te respecteren. We moeten daarbij wel vooruitkijken. Zo kan wat onze fractie betreft nog een aantal speerpunten worden genoemd, als het gaat over de komende raadsperiode. Een duidelijke, open en rechtvaardige politiek, waarbij de gemeente nadrukkelijk een taak heeft als schild voor de zwakke. In dit verband denk ik aan de invoering van de Wmo. Verdere ontplooiing van de samenleving met ruimte voor voldoende werkgelegenheid en woningbouw. Werken vanuit een open bestuurscultuur met een goede serviceverlening en veel interactie tussen politieke geledingen onderling, maar ook met de mensen in onze gemeente Noordoostpolder. Kortom, het samen met andere fracties bouwen aan een gemeentebestuur dat ten dienste staat van de mensen, waarvoor wij dit doen.

Wij zullen veel werk moeten verzetten en wij hopen in Gods kracht dat ook te mogen doen, in de raad en wellicht in het college. We hopen dat te mogen doen onder het motto van een Latijnse spreuk, waarin de woorden dankbaarheid en verantwoordelijkheid samen komen. De spreuk Ora et Labora, bid en werk. Onder dat motto hopen wij het werk te mogen doen als fractie van de ChristenUnie/SGP.

De heer **Van Daalen**: Mijnheer de Voorzitter, dames en heren. Een nieuwe ronde met nieuwe kansen! Over die nieuwe kansen wil ik het met u hebben.

Tijdens de achter ons liggende verkiezingstijd en –strijd heb ik gemerkt dat er tussen politiek en klant (de inwoners van Noordoostpolder) wel heel erg veel afstand is. Een opkomstpercentage bij de verkiezingen van 62% is niet iets om trots op te zijn. Daar liggen kansen voor ons. Voor ons als nieuwe raad!

Wij moeten in de voor ons liggende raadsperiode ervoor gaan zorgen dat politiek en burger dichter naar elkaar toe groeien. De politiek moet vanuit de achterkamertjes naar de burger toe. Misschien moeten wij wel een soort excursieprogramma opzetten, waarin geïnteresseerden kennis kunnen maken met het raadswerk. We moeten naar scholen om, ook in niet-verkiezingstijd, iets te vertellen over het reilen en zeilen binnen dit huis. We moeten dit huis uit, op zoek naar de mensen die iets van en met ons willen.

De afgelopen vier jaar hebben we gesnuffeld aan het dualisme, het was wel even wenen. Zowel college als raad had het soms moeilijk met de verandering van monisme naar dualisme. Ook daar ligt een kans om politiek en klant dichter bij elkaar te brengen, dat was immers een van de doelstellingen bij de invoering van het dualisme. Ik hoop dat er bij de vorming van een nieuw college gaat worden nagedacht over de invulling van het "echte" dualisme tijdens de komende raadsperiode.

Toch nog even terug naar de verkiezingstijd, de discussie rond de Deel heeft helaas een te grote stempel gedrukt op de verkiezingsstrijd. Het lijkt of alle andere, ook belangrijke zaken, ondergesneeuwd raakten. De discussie rond de Deel was vaak een discussie vanuit de emotie, wij hebben daarmee in onze eigen partij ook te maken gekregen. Dat gaf spanningen en er ontstond wrevel. Gelukkig is dat voorbij en gaan we er met een nieuwe fractie vol tegenaan en zullen wij democratisch genomen beslissingen ten uitvoer gaan brengen.

Wat ik ook veel heb gehoord tijdens mijn ontmoetingen met kiezers is het volgende: "julie praten zoveel in de raad", dat klopt, daarin zijn we ook meesters. Maar bereik je daarmee wat je wilt bereiken? Ik denk het niet. Het wordt nog ondoorzichtiger en minder interessant voor de toehoorders. Laten we in de nieuwe periode nu eens echt proberen te besturen op hoofdlijnen en zaken die in de commissievergaderingen al aan de orde zijn geweest niet nog eens over doen in de raadsvergadering. Laten we vragen daar stellen waar ze thuishoren, vaak is dat bij ons ambtelijke apparaat. Politieke vragen horen in de commissie of de raad, technische vragen horen daar niet thuis.

Laten we de kansen grijpen, en iedere raadsvergadering volle zalen trekken.

De heer **Lammers**: Mijnheer de Voorzitter, collega-raadsleden en geachte aanwezigen op de publieke tribune. Ik begin met een citaat van Epictetus, 50 na Christus. "Iedereen zei dat het niet kon. Toen kwam er iemand die daarvan niet op de hoogte was en die deed het."

Het is voor mijn fractie een eer u, als burger, te mogen vertegenwoordigen in de gemeenteraad van Noordoostpolder. We willen u derhalve danken voor het genoten vertrouwen dat u in onze partij stelt. Samen met mijn collega-raadsleden en met de burger-raadsleden zullen wij uw belangen trachten te behartigen in deze gemeenteraad.

Geen eenvoudige taak maar wel een dankbare taak. De letters ONS betekenen namelijk veel. ONS staat, zoals u misschien al had gemerkt, voor Onze Nieuwe Samenleving. Een samenleving die toe is aan vernieuwing. Vernieuwing betekent niet per definitie verandering maar kan wel verbetering aanduiden op basis van een oud fundament zoals het "huis van Thorbecke". "Creating a new Society" zouden we kunnen zeggen.

Toch hebben Willem van Oranje als voorvechter voor de vrijheid van Godsdienst, Erasmus als symbool voor de vrijheid van het individu, Thorbecke als auteur van de Grondwet in 1848, Drees, die aan de basis stond van een democratie gebaseerd op sociale maatregelen voor zwakkeren, ouderen en gepensioneerden en tot slot Pim Fortuyn als voorbestemd hervormer van Nederland op basis van vergaande bestuurlijke verandering en innovatieve vernieuwingen in de maatschappij Nederland gevormd zoals het nu is. Het is juist daarom dat zij in ONS-logo als inspiratoren zijn genoemd.

Economische innovativiteit, bestuurlijke vernieuwing, politieke daadkracht met transparantie en durf zijn de ingrediënten voor succes in deze prachtige polder.

Noodzakelijke verbeteringen in het economische klimaat, in de zorgsector en in de agrarische sector moeten nieuwe kansen krijgen. Daarop moet een lokale overheid goed inspelen. Dualisme mag niet als tovermiddel worden gezien, maar bij een goede toepassing ervan biedt het ruimte uit de klem van poldermodellering te treden. Stilstand is namelijk achteruitgang maar daar en tegen mag vooruitgang weer niet teveel geld kosten.

Wij zullen gezamenlijk trachten dat evenwicht te bewaren. De wetenschap dat we kunnen terugvallen op een zeer deskundige Raad van Advies van ONS Nederland, waaraan wij belangrijke vraagstukken kunnen voorleggen, is voor ONS een geruststellende gedachte. Ook hebben wij adviseurs in onze directe omgeving. We hoeven dus niet zomaar wat te schreeuwen, zoals wel eens werd gesteld. Wij, als ONS Noordoostpolder, kunnen een beroep doen op een enorme databank die wij de afgelopen twee jaar hebben opgebouwd samen met ONS Nederland. Rapporten die ONS op allerlei deelterreinen die ondersteuning kunnen geven die noodzakelijk is om gefundeerde en goede lokale politiek te bedrijven. Wel hebben wij, ik noem een heel klein aantal, zeker bij u bekende rapporten hoog in het vaandel. Als voorbeeld noem ik "Een andere overheid" of "Andere landen doen het beter" of het rapport "Een kwestie van uitvoering", waaraan onder andere Arthur Docters van Leeuwen, Wim Deetman, Ivo Opstelten, Roel in 't Veld en Marco Pastors een bijdrage hebben geleverd als auteur, als vernieuwers van het bestuurlijk model en met een knipoog naar de implementatie van ICT-technologie ten dienste van de lokale overheid maar ook ten gunste van de burger.

Zo zal het dualisme meer moeten bijdragen tot het stellen van de wat-vraag van de zijde van de raad en de hoe-vraag van de zijde van het college, waarbij bestuurlijke transparantie een welkom middel en een groot goed is in deze. Monisme c'est passé. Good Governance, een openbaar bestuur dat efficiënt doet waarvoor het staat, dat in zijn organisatie en besluitvorming transparant, betrouwbaar en berekenbaar is, blijkt een doorslaggevende factor te zijn bij het omzetten van plannen, programma's en intenties in resultaten. Als het goed wordt toegepast op de huidige organisatiestructuur van het Nederlandse openbaar bestuur, blijkt dat de belangrijkste knelpunten niet liggen in de oorspronkelijke architectuur van Thorbecke, maar veel meer in het gebruik dat van die architectuur wordt gemaakt en in het organisatorische barakkenkamp dat naderhand om die structuur heen is gebouwd. Zo roept de politiek het Nederlandse bedrijfsleven op innovatiever te werken. Dat is een goede zaak, maar waarom begint de overheid niet met zichzelf? Als ze daarin echt gelooft, waarom laat de overheid dan ook hier niet het goede voorbeeld zien? In het huidige politiek-bestuurlijke concept worden beleidsonderzoek, beleidsontwikkeling en beleidsuitvoering nog steeds als onafhankelijke processen achter elkaar gezet. Bovendien worden brede maatschappelijke problemen in disciplinaire mootjes gehakt, over de sectoren verdeeld en vervolgens los van elkaar opgelost. Zo is in de overheid een uiterst ingewikkeld mozaïek van onsamenhangende werkprocessen ontstaan. Het resultaat van dit alles is dat de oplossingen waarmee de politiek aankomt in de praktijk moeilijk of niet werken.

In de politiek-maatschappelijke waardeketen functioneren lokale en nationale taskforces als een brug tussen de politieke instituties enerzijds en de maatschappelijke organisaties anderzijds. Korte verbindingen zorgen ervoor dat politiekverantwoordelijken op een directe wijze worden geconfronteerd met de consequenties van hun handelen. Zo wordt een hechte koppeling tussen beleid en uitvoering aangebracht. En zo kan ook het vertrouwen tussen politiek en burger worden hersteld. Op dit moment vindt volgens de Sociale Barometer van Netwerk 65% van de burgers dat de politiek te ver van diezelfde burger afstaat.

Het functioneren in een waardeketen, het vasthouden aan de eigen basiswaarden en het voortdurend mee veranderen met de samenleving, vragen om een nieuw business model met ondernemend leiderschap.

Mede gegeven dit feit dat het bedrijven van lokale politiek ook een vorm van passie is, is het tevens belangrijk te concluderen dat we dat in deze raad samen met u moeten doen. Wij zijn hier als volksvertegenwoordiger gekozen door de burger, werken dus voor de burger in het belang van diezelfde burger.

Noordoostpolder moet weer een gebied worden met een hoopvol perspectief voor de toekomst. Een gemeente waar de politiek waarden creëert voor een goede samenleving.

Samen met u is het een gemeenschappelijke zorg politiek te bedrijven die de burgers vertrouwen geeft. Vertrouwen om hier te blijven wonen, te werken en samen te leven. Om de norm en de waarde terug te brengen daar waar die hoort. Om te zorgen dat niemand zich in deze samenleving verweesd hoeft te voelen. Wat dat betreft kunt u van ONS die inzet verwachten.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter, collega's in de raad. Voorafgaand aan deze vergadering kregen wij een redelijk duidelijke boodschap als fractievoorzitters. We mochten drie minuten spreken. Ik heb het bijgehouden, dat is het voordeel, als je als laatste aan het woord bent. De heer Schutte, acht minuten, de heer Van der Est, zes minuten, de heer Wassink, drie minuten, de heer Van Daalen, vier minuten, de heer Lammers, negen minuten.

Nogmaals voorzitter, leden van de raad, toeschouwers, leedvermaak is een grote bron van vermaak, is een bekend gezegde en dat telt ook in de politiek. Veel mensen zullen naar aanleiding van de uitslag naar aanleiding van de verkiezingen in hun vuistje hebben gelachen, omdat de PU bijna tweederde van haar kiezers heeft verloren. Dat is een hard gelag, vooral voor mensen die met hart en ziel zich hebben ingezet voor een andere politieke wind. Een hard gelag voor raadsleden die gisteren afscheid hebben genomen en een hard gelag voor Bertus Ritsema, die altijd het boegbeeld van de PU is geweest. Als je probeert de verkiezingsuitslag te doorgronden, zie je soms een aanknopingspunt, maar als je dan even verder kijkt, verdwijnt elk begin van een verklaring als sneeuw voor de zon. Ik wil het toch proberen.

Zelden is een politiek-bestuurlijk onderwerp zo verbonden geweest met de naam van één persoon. Bertus Ritsema, het ziekenhuis. Hij heeft zich bij de vorige verkiezing hard gemaakt voor het behoud van vier basisspecialismen. Dat is niet gelukt. Daar reken je een politicus en daarmee zijn partij op af zonder te willen zoeken naar de diepere oorzaak en zonder op zoek te gaan naar de andere sterke punten van zo'n groep. Dat betekent niet zoveel goeds voor de komende Tweede-Kamerverkiezingen, want ze hebben toch met zijn allen geroepen op de Deel, inclusief onze minister-president. Een vraag die erachter wegkomt, is: wat hadden kiezers van Noordoostpolder vier jaar geleden gezegd, als we niet met zijn allen aandacht aan het ziekenhuis hadden besteed? Dan hadden ze ons ook afgedaan als nietsnutten. Duidelijk is dat we als PU naar de bevolking niet duidelijk hebben kunnen maken wat we allemaal hebben proberen te doen ten dienste van een goed ziekenhuis. Communicatie is heel belangrijk, maar het betekent zenden en willen ontvangen.

Een ander aanknopingspunt, zou Emmeloord-Centrum een rol hebben gespeeld? De ChristenUnie/SGP kreeg ruim 800 stemmen extra, bijna gelijk aan het aantal handtekening dat voor hun actie is binnengehaald. Aan de andere kant, de PvdA/GroenLinks heeft altijd als één blok achter het college gestaan en toch slechts 48 stemmen verloren, ook al is er een zetel bij. De VVD met twee leden voor en een lid tegen, een nieuw fractielid met geheel eigen plannen, al dan niet gesteund door het bestuur, wint 324 stemmen. Zou Emmeloord-Centrum een rol hebben gespeeld? Ja, maar niet alleen en zeker niet doorslaggevend.

De winst van ONS Noordoostpolder is niemand ontgaan. Het is een feit en een felicitatie aan die nieuwe fractie is op zijn plaats. Met behulp van een 25 prioriteitenfolder, waarin opmerkelijk genoeg voor de aandachtige lezer, maar 24 punten worden genoemd, heeft ze een groot aantal stemmers achter zich gekregen. De 24 punten zijn weinig verrassend. Dan vraag je je af, zijn het de punten of de mensen, waarvoor de kiezer is gegaan? Mijnheer Lammers, ruim 2.300 mensen verwachten veel van u, bijvoorbeeld rondom het ziekenhuis maar ook ten aanzien van de afschaffing van de € 5,00 bij het gemeentelijk afvalscheidingstation.

Dit alles past bij twee treffende uitspraken van de heer Snabel, voorzitter van het SCP. De heer Reijenga gebruikte er gisterenavond al een van. Ik heb een baan en had mijn tekst dus al iets eerder klaar. Ik lees hem toch maar voor: De spagaat van de 21^e eeuw in dit land ziet er als volgt uit. Zo'n 50% van de Nederlanders is zeer ontevreden over de samenleving, terwijl 80% over het algemeen zeer tevreden is over zichzelf. Oftewel, de samenleving deugt niet, maar bij mij is alles in orde.

En een andere, minstens zo toepasselijk: Onze behoeften moeten onmiddellijk worden bevredigd. En is een politieke partij niet meer nodig, of duurt het te lang, dan stemmen we op een ander.

Ik heb niet de behoefte hier het verkiezingsprogramma van de PU nog een keer op te sommen, want dat hebt u allemaal gelezen.

Hoe nu verder? De PU gaat met een fractie van drie personen gesteund door burgerraadsleden en alle andere betrokkenen aan het werk met denken in kansen voor Noordoostpolder, want er moet veel gebeuren. Ruim acht jaar geleden heeft de PU toen met twee Enser raadsleden in haar fractie voor het eerst gezegd dat een rondweg rond Ens een oplossing zou zijn voor veel problemen. Op dat moment deed iedereen dat af met de term populisme, maar inmiddels heeft nagenoeg iedere partij dat in haar verkiezingsprogramma staan.

De Noordoostpolder kopte na de verkiezing: Willy, het populairst, dus neemt het CDA het voortouw bij de formatie en terecht. Dat mag wat de PU betreft wel in het openbaar gebeuren. Wij wensen u daarbij succes en de bevolking mag rekenen op een positiefkritische houding van de fractie van de PU in dienst van de bevolking.

De **voorzitter**: Ik zou nu kunnen concluderen dat wij klaar zijn na deze statements/visitekaartjes, maar we zitten in duale tijden en ik moet u de ruimte geven, zo u dat wenst, om op elkaar te reageren. Ik denk echter dat we daarvoor de komende vier jaar nog ruimte genoeg krijgen en dat er wellicht ook wel aanleiding zal zijn. Wil iemand reageren? Het hoeft niet, maar ik wil niet het verwijt krijgen dat ik u die mogelijkheid heb onthouden.

V. Sluiting

De **voorzitter**: Er zit een tribune vol mensen om u te feliciteren. Ik wil dat onderstrepen met het aanbieden van een boeket bloemen. We zitten in de polder, zijn een beetje zuinig, gaan zuinig met gemeenschapsgeld om. Dus de raadsleden die zijn doorgedaan, hebben de bloemen al gekregen en krijgen deze nu niet. Zeg niet, je vergeet er een paar. Alleen de nieuwe raadsleden krijgen een bloemetje.

De vergadering is gesloten (20.30 uur).

Aldus vastgesteld in de vergadering van 27 april 2006.

De griffier,

de voorzitter,